

NOTA INFORMACYJNA

Od pewnego czasu kolejne tomy zeszytu 1 „Roczników Humanistycznych” mają charakter monograficzny. Zebrane w tym woluminie prace skupiają się na szeroko rozumianej problematyce edytorstwa naukowego. Na początku umieściliśmy kilka szkiców poświęconych najwybitniejszym przedstawicielom tego nurtu badań i działalności literackiej. Niestety, zabrakło tu jeszcze całej grupy wielkich postaci nowoczesnego edytorstwa, jak Juliusz Kleiner, Stanisław Pigoń czy Edmund Jankowski. Mamy nadzieję, że te dotkliwe braki uda się wyrównać w następnych planowanych zeszytach edytorskich „Roczników”.

Zaszczyt przygotowania tego tomu przypadł w udziale Katedrze Tekstologii i Edytorstwa (istnieje od 1996 r.).

Początki zainteresowań, studiów i prac edytorskich na KUL-u są równie dawne, jak Wydział Nauk Humanistycznych i sama uczelnia – sięgają końca 1918 r. Tradycję badań naukowych i praktyki wydawniczej budowali tacy uczeni, jak Piotr Bańkowski, Stefan Srebrny, Jerzy Ryszard Janusz Manteuffel-Szoego, Wiktor Hahn, Henryk Życzyński, Julian Krzyżanowski – w II Rzeczypospolitej, a po wojnie – Juliusz Kleiner i od 1950 r. Czesław Zgorzelski. W kręgu tych wielkich literaturoznawców i edytorów-praktyków wyrosło całe pokolenie filologów-wydawców, które przekazuje tradycje edytorskiej szkoły lubelskiej. Najważniejszym punktem odniesienia jest tu myśl Czesława Zgorzelskiego, której namacalnym wyrazem jest czterotomowa pełna edycja wierszy Adama Mickiewicza w ramach nieukończonego, niestety, wydania *Dzieł wszystkich* Mickiewicza. Zapowiedzią nowych zjawisk są publikowane w naszym zeszycie prolegomena zasad krytycznej edycji *Dzieł wszystkich* Cypriana Norwida, wchodzącej w fazę druku. Mamy nadzieję, że zaszczerpione przed laty i wypielęgnowane przez Mistrza Zgorzelskiego drzewo wiadomości o sztuce edytorskiej nie przestanie wydawać szlachetnych owoców.

*Katedra Tekstologii i Edytorstwa
Instytutu Filologii KUL*